

[Forsvarsministeren]

svarsplanlægningskomité i går. Der blev heller ikke ved denne lejlighed truffet nogen form for beslutninger om alliancens taktiske atomstyrke. Der var enighed om, at diskussionen om denne sag foreløbig sker på et grundlag, der ikke er fuldstændig klarlagt, og dette må være tilfældet, så længe de to arbejdsgrupper, high-level-group og special group, ikke har afsluttet deres undersøgelser.

På baggrund heraf har redegørelsen alene kunnet være af foreløbig karakter. Som sagen står på dette tidspunkt, er der ikke noget egentligt grundlag for en dyberegående debat om moderniseringen og de dermed forbundne våbenkontrolovervejelser.

Gert Petersen (SF):

Det hedder sig jo, at en NATO-beslutning om modernisering af atomvåben i Europa er nødvendig på grund af den voksende trussel østfra. Jeg skal senere påvise, at denne påstand i bedste fald er tvivlsom.

Under alle omstændigheder foregår der i øjeblikket en stor strategisk debat i USA og NATO, men jeg synes, at den debat bør indruges, og at Danmark må tage stilling til den, må være med i den. Vi ser nemlig det synspunkt vinde frem, at en kernekrig, en atomkrig kan vindes. Det er noget nyt. I årevis hed det sig, at det ville være en krig uden sejrherre. Nu er man imidlertid i den amerikanske debat begyndt at kalkulere med sejr. Det kunne man læse om i Politiken i går. En sejr til en forfærdelig pris. Men en sejr. Det kræver en række ændringer i strategien, militært i form af langt mere præcise angreb mod militære mål og politisk ved generhvervelse af en absolut overlegenhed. Altså slut med ligevægtsteorien.

Som professor Sigal, der er tilknyttet USAs udenrigsministerium, skriver i forårsnummeret af Foreign Policy, det tidsskrift, der i øvrigt er grundlagt af den nuværende amerikanske ambassadør i Danmark:

»Hvad der er på spil, drejer sig om en fundamental omvurdering af USAs strategiske tænkning og en voksende accept blandt amerikanske strateger af ideen om at udkæmpe en atomkrig. Denne nye diskussion er ikke udtryk for et overfladisk skifte i doktrinerne. Den afspejler sig i ændringer i programmerne for bombemål og våbenanskaffelse i de væbnede styrker.«

Indgåelse af SALT II-aftalen vil måske svække høgenes position noget, og derfor er indgåelsen usikker, men næppe afgørende. Den nye strategiske tænkning berøres meget af SALT II-aftalen. Dette betyder f. eks. ingenting for den nye beslutning om at skabe et specialkorps på 100.000 mand, der kan sættes ind i urocentre og optræde som en slags international gendarm.

Derfor tror jeg, at drøftelserne i NATO også må ses i lyset af denne amerikanske nyvurdering. Jeg påstår ikke hermed, at USA stiler efter krig. Dertil er prisen alt for høj. Men USA stiler efter at føre en offensiv udenrigspolitik, som kun bliver troværdig, som det hedder, hvis den bakkes op af en klar evne til at vinde en eventuel krig. Den hidtidige afskrækkelsestese er ikke mere tilstrækkelig.

Jeg tror, det langt snarere er dette end den meget omtalte østlige oprustning, der ligger bag kravet om såkaldt modernisering af atomvåbnene i Europa. Og det er det spil, som høgene i USA vil have hele Europa og også Danmark med i. Derfor oplever vi den danske indrulling i det nye luftbårne varslingsystem, AWACS. Derfor har forsvarsministeren forhandlet om dansk deltagelse i et skærpet overvågningsystem med Bornholm som centrum, angivelig af hensyn til SALT II. Danmark skal erstatte lytteposterne i Iran. Der er også kun 4.000–5.000 km i luftlinje mellem Danmark og Iran, så det kan vel nok lade sig gøre. Eller kan det ikke? Selvfølgelig kan det ikke det. To norske konfliktforskere har påvist, hvad meningen er med den slags lytteposter. De skal lede angrebsvåben hen mod deres mål, så den påtænkte bornholmske oprustning har et klart offensivt formål.

Men nu skal den danske regering altså tage stilling til moderniseringsplanerne, og det er derfor, vi i socialistisk folkeparti har ønsket denne debat. USA vil have placeret et nyt raketsystem, Pershing II, i Vesteuropa. Raketten er mobil, har en rækkevidde på 1.500–1.800 km og er overordentlig præcis.

Videre vil man have de såkaldte krydsermissiler indført, eventuelt søbaserede. Det er dem, der ifølge en amerikansk general er så præcise, at de kan finde vej gennem gaderne i Moskva.

Neutronbomben spøger i baggrunden. Foreløbig producerer man komponenterne til